El Correu

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya **núm. 65**
juliol 2008

Especial cultura Escolta i Guia

Preparats pels campaments? Una mà de recursos

Descobrim qui és en Jou Scout!

Revista trimestral. Preu: **2,50** euros

Sumari

Editorial — Som Cultura 3

Implicats
- Cultura de Diccionari 4
- Eduquem per la implicació cultural 5,6,7
- Projecte Calidoscopi 8,9
- Les revistes dels Agrupaments 10
- Alquímia proposa: Radiografia surrealista 10,11

Moviment
- Manual de primers auxilis de campaments 13/16
- Trobada a Campdevànol 17
- XXI Trobada de la Mostra de la Cançó 17
- 100+1(tu) 18,19
- Entrevista a Jou Medina 20,21
- MEG als world scout winter games 22,23

Eines i propostes
- L'aigua de Campaments 24,25
- Recomanacions de la biblioteca MEG 26

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

EDUQUEM PER A LA TRANSFORMACIÓ SOCIAL

Amb la col·laboració de:

Diputació Barcelona xarxa de municipis

Generalitat de Catalunya

jove ntut

El Correu és membre de:

Associació de Publicacions Periòdiques en Català

Els articles signats reflecteixen l'opinió dels seus autors i no necessàriament la de Minyons Escoltes Guies Sant Jordi de Catalunya (MEGSJC). Aquesta revista s'edita en paper reciclat i s'afegeix a la preocupació pel malbaratament dels recursos naturals.

Edita: Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (MEG)

Redacció, administració i subscripcions: Rambla Mn. Jacint Verdaguer, 10 - 08197 - Valldoreix
Tel. 93 590 27 00 - Fax 93 590 04 92
A/e: info@escoltesiguies.cat
www.escoltesiguies.cat

Preu: 2,50 Euros. Subscripció anual: 10 Euros

Redacció i coordinació: **Gemma Cots, Marc Franquesa**

Fotografies: **AEiG St Bernat de Claravall, AEiG Baden Powell i AEiG Joan Maragall de Barcelona, AEIG Damià de Veuster, Arxiu de Campaments i més, Arxiu de Jou Medina, Arxiu de la Fundació Josep Sans, Arxiu de MEG, Alquímia, Arxiu del CUP, Marta Colom, Marta Ortega, Arnau Jaumira, Roger Romeu, Albert Batlle, Núria Montanyà, Arxiu Demarcació Manresa, Arxiu Demarcació Girona, Equip Finestra Intercultural.**

Tira còmica: **Aleix Font. AEiG Amadeu Oller.**

Maquetació: **Clic Traç, sccl**

Imprimeix: **Cevagraf, sccl**

Dipòsit Legal: **B-4858-81**

El Cau dibuixa

Ets del cau i vols publicar una tira còmica? Envia'ns-la juntament amb les teves dades a dissenygrafic@escoltesiguies.cat

Som cultura

Les arrels de la paraula “Cultura”provenen del verb “Cultivar”. Situats en aquesta semàntica agrícola, és fàcil recordar allò de que “a Minyons ens dediquem sobretot a sembrar”. Sembrar llavors a l’interior de les persones amb l'esperança que germinin i creixin en forma persones crítiques i compromeses capaces d'afrontar els reptes del nostre país i de construir una societat més justa, solidària i feliç.

La cultura és allò que genera identitat, allò que fa que un grup humà s’identifiqui com a tal, entre les persones que el formen i a través d'allò que els vincula, un territori, una llengua, uns costums, uns valors, uns hàbits, una manera de veure i interpretar el món.
L’escoltisme i el guiatge són sense dubte, generadors d’identitat, i per tant, de cultura.
La unitat, l’agrupament, la demarcació i el moviment, són espais d’identitat, de reconeixement col·lectiu, i de construcció social. Identitat des de la qual ens relacionem amb el nostre entorn i des d’on projectem les nostres accions i projectes per a transformar la societat.

“Som fidels al nostre país i ens sentim ciutadans del món”
L’escoltisme i el guiatge són moviments que promouen la implicació i el compromís de les persones en el seu àmbit local. No és estrany, per tant, que a Catalunya hagin esdevingut des dels inicis i durant la seva història, motors de construcció nacional i de dinamització de la cultura catalana, fins i tot i especialment, en períodes difícils.
De la mateixa manera, i de forma extraordinària, l’escoltisme i el guiatge han esdevingut propostes capaces d’arrelar en pràcticament tots els contextos culturals del món, adaptant-se a les particularitats de cada indret més enllà de tendències uniformitzadores, per promoure uns valors que poden ser compartits per tothom basats en la fraternitat universal.

La cultura com a element clau d’identitat, esdevé quelcom necessari per a situar-se al món globalitzat d’avui dia, la identitat cultural de cadascú esdevé imprescindible per construir la societat del futur, entenent la riquesa que significa la diversitat.
La cultura, és a més, quelcom obert, viu, que evoluciona, i és per això que la cultura catalana d’avui i del demà, ha de construir-se amb tots els qui comparteixen i formen aquesta realitat que es diu Catalunya, amb capacitat d'acollida, respecte, i amb voluntat d'enriquiment. Reptes de la societat catalana que a Minyons Escoltes i Guies de Catalunya hem de fer nostres per ésser un reflex real de la diversitat cultural del nostre país.

La proposta educativa de MEG, fonamentada en la vivencialitat, és en si mateixa una alternativa a l’oci cultural basat en el consum, en la que les persones esdevenen protagonistes dels seus propis projectes i els duen a terme en primera persona del plural.
A més, la música, la cançó, la lectura, les danses, el conte, el cinema, l’expressió gràfica, el teatre, etc., esdevenen recursos emprats en la nostra proposta educativa que pretén desenvolupar de forma integral les capacitats de cada persona, també la sensibilitat artística i la creativitat.
No només això, sinó que l’art, des d’una perspectiva més reflexiva i transgressora, però no menys vivencial, esdevé l’eix vertebrador dels innovadors certàmens ALQUÍMIA, espais de trobada inter-disciplinars on les propostes dels joves artistes del moviment esdevenen reflexions i lectures de la realitat actual al voltant de conceptes tan suggerents com la “crisi”o la “fragmentació”.

Per tot plegat, **SOM CULTURA**.

Cultura de diccionari

Per: Gemma Cots Tallada
?

Els orígens del terme cultura es troben en una metàfora entre la pràctica d'alguna activitat (per exemple, cultivar la terra, com l'agricultura) amb el cultiu de l'esperit humà, de les facultats intel·lectuals de l'individuu.
En aquesta accepció és conserva encara ara en el llenguatge quotidià, quan s'identifica cultura amb erudicció. D'aquesta sort, una persona "culta" és aquella que posseeix grans coneixements en les més variades regions del coneixement.

La paraula cultura (del llatí *colo* -ere, amb el seu significat arrel de "cultivar"), generalment es refereix als patrons o tipus d'activitats humanes i les estructures simbòliques que donen significat a dita activitat. Les diferents definicions de "cultura" reflecteixen els diferents fonaments teòrics per l'enteniment, o els criteris per avaluar l'activitat humana. Els antropòlegs sovint utilitzen el terme "cultura" per referir-se a la capacitat humana universal per a classificar, codificar i comunicar llurs experiències de manera simbòlica. Aquesta capacitat ha estat considerada com la característica única del gènere *homo*. No obstant, els primatòlegs, com ara Jane Godall, han identificat aspectes culturals entre els animals més propers als humans.

"Els antropòlegs sovint utilitzen el terme "cultura" per referir-se a la capacitat humana universal per a classificar, codificar i comunicar llurs experiències de manera simbòlica."

A la cultura, aquesta vegada, com antítesi de la civilització. Aquesta paraula apareix per primera vegada en la llengua francesa del segle XVIII, i ella significava la refinació dels costums. Civilització és un terme relacionat amb la idea de progrés. Segons això, la civilització és un estat de la humanitat en què la ignorància ha estat abatuda i els costums i relacions socials es troben en la seva més elevada expressió. La civilització no és un procés acabat, és constant, i implica el perfeccionament progressiu de les lleis, les formes de govern, el coneixement. Com la cultura, també és un procés universal que inclou a tots els pobles, fins i tot als més endarrerits en la línia de l'evolució social. Per descomptat, els paràmetres amb els quals s'amidava si una societat era més civilitzada o més salvatge eren els de la seva pròpia societat. En les albors del segle XIX, ambdós termes, cultura i civilització eren emprats gairebé de manera indistinta, sobretot en francès i anglès.

L'organització, ha proposat un pla de protecció dels béns culturals del món, a través de la "Convenció sobre la Protecció del Patrimoni Mundial Cultural i Natural", aprovat el 1972. Presenta una llista de béns que pertanyen al *Patrimoni Mundial*, més coneguda com a Patrimoni de la Humanitat.

Els escoltes i guies amb la cultura

Eduquem per la Implicació Cultural

Per: Oriol Molinas i Jordi Ferrer
Responsables d'Àmbit de Mètode i Formació

La parla, l'escriptura, les religions, les migracions, les revolucions, el consumisme, el negoci de l'oci, la globalització, la societat del coneixement, l'era digital; són només alguns exemples d'activitats humanes i de transformacions socials que han influït en la configuració de la cultura i en la seva transmissió. Però no podem comprendre els mecanismes que operen en la configuració de la cultura sense l'anàlisi del context on es desenvolupen. És a dir, podem estudiar la incidència dels processos històrics i els canvis socials en l'evolució dels modes de producció, la tecnologia i els oficis; però la repercussió d'aquests canvis en la gastronomia, les festes, l'art, la ciència, la literatura, i l'oci, no es dona a tot arreu de la mateixa manera ni en el mateix moment. Hi ha diversitat i existeix un marc local que ens ubica: la família, el poble, el país. Però el nostre present està format per un conjunt d'herències del passat. I això si que es dóna a tot arreu. És el "llegat cultural": el coneixement d'allò que aprenem i la transmissió d'allò que hem transformat.

"Hi ha diversitat i existeix un marc local que ens ubica: la família, el poble, el país. Però el nostre present està format per un conjunt d'herències del passat."

La cultura, i d'altres conceptes humanísticament majúsculs com ara: educació, pau, societat, democràcia, solidaritat, amor; encara que els escrivim en minúscula, prenen la seva importància pel fet de dotar a l'individu de capacitat d'emancipació, interacció i progrés. Produeixen coneixement. Permeten el creixement de la persona i el desenvolupament de la comunitat. I això els escoltes ho sabem bé. És més, no ens conformem en saber-ho, ens impliquem per aconseguir-ho. I ho fem des del compromís d'educar i d'aprendre. Com agents educatius que som ens responsabilitzem del que cal saber per educar i de les eines que cal utilitzar.

"La cultura flueix al mateix temps que modela, identifica i canvia les persones, les comunitats, la societat. Però som les persones qui tenim la capacitat de convenir, identificar i fomentar el que és cultura.

Podríem dir que aquests conceptes carregats de valors són com un riu: flueixen i sedimenten. La cultura flueix al mateix temps que modela, identifica i canvia les persones, les comunitats, la societat. Però som les persones qui tenim la capacitat de convenir, identificar i fomentar el que és cultura.

Vet aquí el repte: Quins referents culturals prenem d'exemple i com gestionem la cultura a l'hora d'educar?

Podem intentar d'esbrinar-ho tot fent un joc! De cada bloc de preguntes escull l'opció amb la que més t'identifiquis. Vinga, a veure si et sonen alguns d'aquests noms i conceptes que hi apareixen:

- La vedella amb suc de Santi Santamaria, el caneló invertit de Carme Ruscalleda, les esferificacions de Ferran Adrià, o els macarrons de ceba i tonyina al toc d'orenga i pinassa dels intendents del campament de RiNG que vàrem fer a Saldes?
- El Llibre de la Selva d'en Kipling , el Petit Príncep d'en Saint-d'Exaupery, els "contes per pensar" de Jorge Bucay o la història del "follet verdet" que vivia el bosc però que "misteriosament" cada dissabte apareixia al cau dels Castors?
- La popular "Vella xiruca", el cant espiritual "La vall del riu vermell", la kumba "Fent camí", la clàssica de "L'estaca", la mítica i internacional "Escolta-ho en el vent", la vuitantera "El cadillac solitario" (...o aquella cançó que cada any està al cançoner però que ja no la sabem cantar) o la versió "made in Cau" i millorada del "Chiki-Chiki"?
- "Oh, Pare Déu", "Nyam-nyam bon profit", o " a Pizza Hut"?
- La festa de Tots Sants, la castanyada o Halloween? (...però si són el mateix...o no?)
- La diada del pensament, la diada de Sant Jordi, la diada de Catalunya, o el dia del Cau de tots?

Ja has triat? Oi que et sonen els noms i conceptes? Consideres que formen part de la nostra cultura? De quina, però? De la universal, la catalana o la cauera? Si existeix una cultura de cau, com l'estem gestionant? És a dir, l'estem preservant, difonent o transformant? Som tradicionals, imaginatius o copiadors impulsius? Ens nodrim d'alta cultura, de la cultura popular o de la televisió? Fuaaaaaaaaaaa!

"sovint utilitzem recursos que provenen de diversos àmbits de la cultura: música, art, ciència, literatura, cinema, gastronomia, religió."

Reprenem el fil. Per a desenvolupar la nostra tasca hem de saber que volem transmetre. Quins coneixements volem proporcionar. Quines habilitats podem adquirir i quin bagatge cultural farem servir. Però no n'hi ha prou. Els caps necessitem tenir la capacitat de connexió amb els nostres infants i joves, per això sovint utilitzem recursos que provenen de diversos àmbits de la cultura: música, art, ciència, literatura, cinema, gastronomia, religió. Prenem idees del cinema, novel·les i la televisió.

Viatgem en el temps i fem descobertes de llocs coneguts i desconeguts. És adir, estem fent servir referents que ens permeten connectar "allò que volem transmetre" (proposta educativa) amb "a qui ho vull transmetre" (infants i joves de l'AEiG) a partir del "qui ho transmet" (equip de caps). I això és un reciclatge constant. Aquesta necessitat de connectar ens obliga a estar "culturalment" actius. Hem d'estar implicats en les fonts que nodreixen el nostre coneixement, el nostre llegat cultural.

...i per acabar...

Tres calaixos per a tres conceptes: Tradició, assimilació, imaginació.

Són conceptes que ens poden ajudar a ubicar la cultura que treballem i treballar la implicació cultural.

La tradició és present a la nostra activitat educativa i cultural d'una manera clara i profunda. Per tradició entenem diverses coses. D'una banda és "allò que fem sempre". D'altra banda, és "allò propi" o "la identitat". Per últim, és "allò que s'havia fet i que s'havia deixat de fer", és doncs, la recerca del passat, de la gènesi. També pot suposar "la por al canvi" o la "legitimació de la diferència". Però també es pot "inventar" o reinterpretar". Quantes activitats de les que fem les ubicaríem en aquest calaix? Segurament que moltes. Ens podem implicar culturalment des de la reivindicació de la tradició? De fet, sovint ho fem quan "preservem", que és l'actitud conscient de saber que volem conservar. Què preservem? Què reciclem? Què renovem?

L'altre element clau és la imaginació. El treball de la creativitat ens ha de permetre reinterpretar els coneixements i crear-ne de nous. És el calaix de les sorpreses. És la clau de l'èxit de les activitats que fem. La cultura sense imaginació deixaria de ser cultura. Les transformacions socials marquen noves pautes i noves regles de joc que ens obliguen a "repensar" com fem les coses, a "reinventar" la tradició. Oi que estem implicats en el nostre entorn? Oi que el volem millorar? Oi que fem propostes? Oi que creem alternatives i perspectives de canvi?

Per últim, l'assimilació. Seria el calaix on hi acumulem el coneixement manllevat. És la incorporació d'altres manifestacions culturals fruit del contacte o de l'interès per treure profit d'un saber que ens és nou i que ens permet millorar. Cal doncs, conèixer el que existeix i tenir una ment oberta i predisposada per aprendre dels altres. Menjarem kebabs en aquests propers campaments? I per què no? Utilitzarem internet per fer reunions de dissabte per xat? I per què no? Farem un eix d'animació que ha funcionat en un altre Agrupament? I Per què no? Si ens funciona i ens permet millorar perquè no fer-ho? Estiguem atents doncs, al nostre voltant, a les coses que es couen, siguem inquiets i curiosos.

És educant des de la vivència i estant presents i a prop de la gent que " es mou", que "fa coses" i que ho fa amb la voluntat de deixar la Terra millor de com l'ha trobada; quan prendrem consciència de la cultura que ens nodreix i trobarem la manera d'implicar-nos-hi!

"Ens podem implicar culturalment des de la reivindicació de la tradició? De fet, sovint ho fem quan "preservem", que és l'actitud conscient de saber que volem conservar."

Projecte Calidoscopi:

treballant per la interculturalitat

Per: Equip Finestra d'Interculturalitat
interculturalitat@escoltesiguies.cat

La immigració és en el nostre entorn o, de fet, sempre hi ha estat. Sovint s'exigeix taxativament al col·lectiu de nouvinguts que s'integrin d'una manera immediata, però s'oblida que l'esforç d'integració ha de ser bidireccional, que és a través del conèixer, de l'intercanvi, de la construcció de ponts, i no de barreres, que s'arriba a l'avinença. Minyons Escoltes i Guies de Catalunya sempre ha treballat per a la inclusió social de les persones amb més dificultats d'integració; per aquest motiu, a MEG apostem per una educació intercultural, perquè entenem que la diversitat, lluny de ser un inconvenient, és una riquesa que cadascú pot utilitzar per crear de forma dinàmica la pròpia identitat. Nosaltres creiem en un model de societat que obre les portes al diàleg, tolerant, flexible i inclusiva.

Avui, tan sols el 2% del total d'infants i joves del Moviment són fills d'immigrants. Els nostres Agrupaments no reflecteixen la realitat del carrer i això és un perjudici tant per aquells infants nouvinguts -que desconeixen una eina d'integració i participació social tan important com és el Cau-, com per a aquells que, sent catalans, viuen d'esquenes a aquesta realitat i a aquesta riquesa. És per això que enguany, un dels objectius que ens hem marcat ha estat augmentar el nombre d'infants i joves nouvinguts als Agrupaments, i ho hem pogut fer gràcies al projecte Calidoscopi 2.0. que la Secretaria General de Joventut i la Fundació Jaume Bofill ha posat en marxa per a tots els moviments d'educació en el lleure de Catalunya.

"Avui, tan sols el 2% del total d'infants i joves del Moviment són fills d'immigrants. Els nostres Agrupaments no reflecteixen la realitat del carrer i això és un perjudici (...) "

El projecte Calidoscopi fa anys que treballa per potenciar la interculturalitat en el món de l'educació en el lleure (www.entrecultures.org), i enguany ha becat dos dels Agrupaments de MEG per apropar les famílies nouvingudes als Caus. Aquests Agrupaments són l'AEiG Montnegre de Calella, i l'AEiG Baden Powell del barri barceloní de Poble Sec.

Un exemple d'integració...
L'AEiG Baden Powell, va néixer a finals de 2006 a mans de persones amb ganes de fer arribar al màxim d'infants i joves l'aventura i l'experiència de ser Escolta. A Poble Sec hi ha una important presència d'immigrants, amb un bon nombre d'associacions que els representen i que participen de la vida comunitària del barri. El Cau Baden Powell va tenir clar que treballar plegats era una oportunitat per a tots.

"Volíem arribar a tots els racons del barri, a les associacions de nouvinguts, als centres de menors, a casals d'acollida, etc. Volíem obrir el cau a tothom i en el projecte Calidoscopi 2.0. varem veure una petita escletxa per on l'agrupament es podia expandir. Certament, ens va donar eines per poder començar iniciatives que arribessin a la gent."

Laura Oset
Cap d'Agrupament de l'AEiG Baden Powell

Els caps del Baden Powell van posar fil a l'agulla i van posar-se en contacte amb totes les entitats de nouvinguts del barri, van contactar amb les AMPAs, serveis socials i casals del barri. Plegats, van organitzar una sèrie de 3 sopars oberts a tothom (associacions, veïns, col·lectius d'immigrants etc...) amb activitats per a petits i grans. La finalitat de les vetllades era apropar-se als veïns nouvinguts i poder-los donar una visió més detallada de què es fa al Cau.

"Plegats, van organitzar una sèrie de 3 sopars oberts a tothom amb activitats per petits i grans"

La clau de l'èxit, diuen els caps del Baden Powell, fou la implicació dels pares que ja duen els seus fills al Cau, que varen fer una representació on es plasmava la tasca pedagògica que l'Agrupament duu a terme entre els infants i els joves del barri. En aquesta representació i en les converses que, de tu a tu, van tenir els pares de l'Agrupament amb les famílies nouvingudes se'n desprenia la confiança que tenen dipositada en els joves caps de l'Agrupament i en el mètode pedagògic que posen en pràctica cada dissabte. Què podria resultar més engrescador que una mare explicant a una altre mare el perquè de dur els fills al Cau?

Els resultats d'aquest projecte no son immediats, però a dia d'avui ja comencen a recollir els fruits de tot el que han sembrat. L'AEiG Baden Powell s'ha fet un lloc al barri, especialment entre les associacions i col·lectius d'immigrants amb els que volen treballar en xarxa i generar diàleg. Han aconseguit que diversos infants nouvinguts (d'aquelles famílies que assistiren al sopar) s'engresquin a participar en els campaments d'estiu. Han implicat les famílies i els infants de l'Agrupament en aquest projecte... I això tot just acaba de començar!

El cas de l'Agrupament Baden Powell potser és només un granet de sorra enmig del Moviment, però sens dubte és un bon exemple a seguir. A MEG volem treballar per tal que aquestes petites iniciatives creixin i s'encomanin a d'altres Agrupaments, perquè la integració és cosa de tots, especialment nostra: d'aquells que volem deixar aquest món millor de com l'hem trobat.

El Cau publica...

El Cau. Sala de Caps. 10 P.M.
Un equip redactor es reuneix per fer una pluja d'idees, escollir l'eix temàtic del proper número, i tots junts planifiquen la feina, estructurant els articles i relligant-ho tot: els col·laboradors que aporten un article, fotos, dibuixos o idees (que sempre en fan falta!) i finalment els espònsors, bàsics per ajudar a finançar la revista...

Els caus de tota Catalunya ens posem el vestit de periodista per crear les nostres pròpies revistes on expliquem la nostra activitat voluntària. Us en presentem una selecció.

EL CAUET
AEiG Jaume Caresmar / Ma Antonia Salvà

La revista "El Cauet" s'erigeix com un instrument per donar constància de la tasca que es duu a terme a l'agrupament d'Igualada, i com a punt de trobada entre els escoltes d'ahir i d'avui, a més d'esdevenir un espai de divulgació de l'escoltisme.

En números anteriors hi podreu trobar: un dossier especial sobre la música i l'escoltisme, La XXI Trobada de la cançó a Monistrol de Montserrat, una entrevista a Joan Vilamala (membre d'Esquirols), un article d'Antoni Dalmau: L'aventura dels 3 i 3 (el grup musical escolta igualadí), Recordant en Xesco Boix, una entrevista al fundador del Cau, Miquel Ball, ... Per altra banda, també hi ha les cròniques del dia a dia de l'activitat del Cau, de Setmana Santa i de les diferents unitats de l'Agrupament, a més de les seccions Fent Cau, Descobrir l'Anoia, entreteniment... i la secció "Parlem de l'escoltisme" entre altres!

La Revista es pot adquirir a la llibreria Llegim...? i al bar L'Envelat o us en podeu descàrregar tots els exemplars a la web: www.elcauet.com

VERD I NEGRE
AEiG Joan Maragall

El nom de verd i negre ve pel color del fulard, i és una revista que s'edita quatrimestralment des de 1983. Actualment trauran el 71è número.

Una mica d'història: en 25 anys, han passat molts editors (normalment caps) i cadascú ha fet la revista a la seva manera comptant sempre amb aportacions d'articles procedents de les unitats, i també de pares, nens, i fins i tot excaps. Des de fa 2anys l'edita en Pau Martorell comptant amb l'ajut impagable d'uns trucs molt motivats i amb molt bones idees. "Això és molt d'agrair perquè jo segurament no trigaré a marxar i m'agrada saber que se seguirà editant." Declara en Pau.

En l'últim numero que està a punt de sortir hi trobarem un article de cada unitat en la qual explica lliurement què ha fet durant el trimestre, o com li han anat els campaments i també articles de les excursions que realitza tot l'agrupament, etc...

INFOKAU
AEiG Damià de Veuster

Fanzine - resum mensual de les coses més rellevants que han passat a les unitats i al global del cau. Al ser una edició senzilla format DIN-A4 té l'avantatge que es pot elaborar ràidament e imprimir i repartir sense un cost gaire elevat.

La idea és tan senzilla que resulta genial: resumeixen mensualment les activitats més destacades, donant un espai propi per cada unitat que a més els queda espai per un anunci d'Alquímia, la felicitació a uns caps que han acabat Fo.Ca, o informar dels espais a la xarxa on s'amplien les notícies properes al cau: un bloc virtual del cau on s'hi pot veure la galeria de fotos actualitzada, l'aparició d'un article a premsa digital parlant del cau, l'útim vídeo del you tube...
o fins i tot serveix per avançar esdeveniments que afecten a tot el cau com la sortida conjunta a la neu, els campaments de setmana santa, les celebracions de St. Jordi... o senzillament que la setmana entrant els R/G i els PiC se'n van de ruta.

Endavant amb la iniciativa!

RADIOGRAFIA SURREALISTA DE LA NOSTRA UNITAT

(o... mullem-nos ja amb la creativitat)

Per: Alquímia dia

¿Voleu fer implosionar la vostra unitat?
¿Hi ha ganes de fer quelcom punky de debò amb els vostres nois i noies?
A continuació: l'activitat més avantguardista parida darrerament al moviment.
És una activitat complexa i perillosa a nivell espiritual: feu-la només en cas de que la vostra unitat està preparada per superar-la de manera NO TRAUMÀTICA.
I ara sí, lligueu-vos el cinturó.

Què dimonis és això?

És una activitat per a treballar l'ART amb els nois/es. Està dirigida a qualsevol branca de l'agrupament; per tant, es pot realitzar tant amb Castors com amb Trucs. (Això sí: seria recomanable que totes les branques que vulguin assistir a Alquímia dia la fessin...)

A mi què carai m'expliques?

L'equip d'Alquímia pretén associar art i educació des del canvi personal que hom experimenta amb totes dues experiències. Entenem que són dues estratègies profundament relacionades per poder transformar l'entorn i la persona.

Per això, plantegem dues maneres d'apropar als infants i joves a l'art des de l'escoltisme: com a espectador i com a creador.

Com a espectador potenciarem les següents actituds i valors:

- Esperit crític
- Obertura
- Tolerància
- Saber mirar (tenir codis artístics adquirits, ser curiós...)
- Saber gaudir

Com a creador potenciarem:

- Esperit crític
- L'expressió lliure (sense prejudicis)
- Voluntat transformadora
- Creativitat
- Imaginació

Què preteneu?

- Reflexionar amb els nois/es sobre el tema d'Alquímia d'aquest any: la fragmentació.
- Potenciar les capacitats creatives i artístiques dels nois/es.
- Fer més èmfasi en la voluntat creadora, expressiva i crítica de l'art, i no tant en la tècnica i els mitjans.

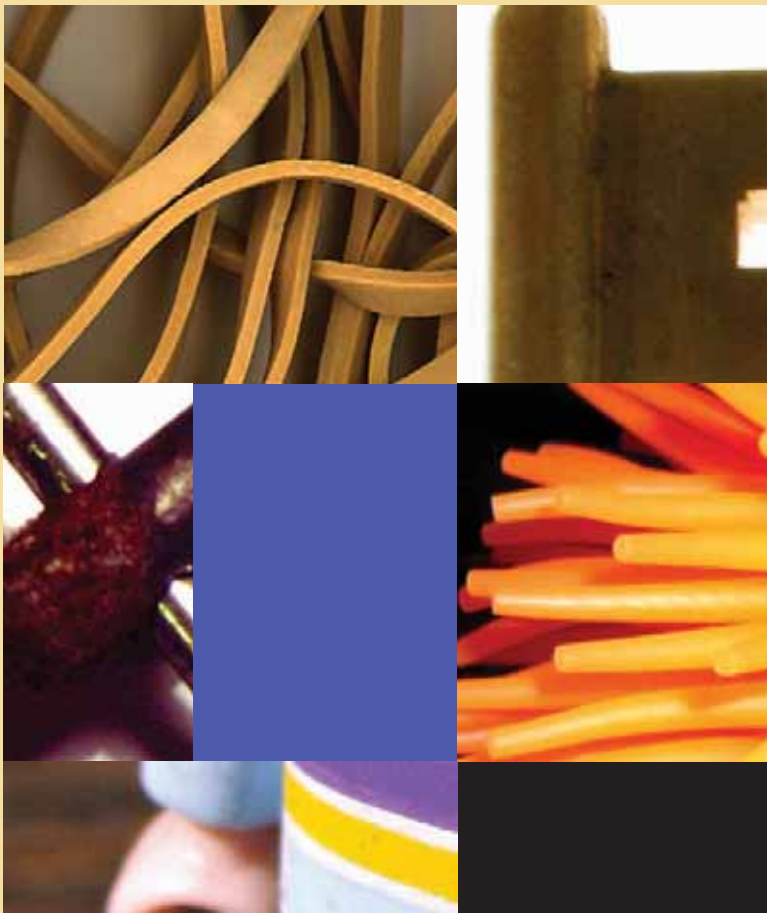

Quan de temps hi haig de dedicar?
Entre una hora i una hora i mitja.

OK. Explica't...
La setmana anterior, o l'últim cau...
Els caps haurem demanat als nois-es que portin un objecte que els representi. Un objecte que sigui un símbol d'ells mateixos (i que no sigui un animal o un dibuix). ¡L'hauran de portar al cau!
Els caps també podrem suggerir, si ho veiem clar, que en lloc de que el portin, l'inventin o el construeixin ells mateixos.

Arribat el dia...

A
Primer, en gran grup, cada nen haurà d'explicar perquè ha triat o construït aquell objecte; perquè aquell, i no un altre, el representa. Atenció: és un moment prou íntim i important com per donar-li una certa seriositat i garantir el respecte de la resta de la unitat.

B
¿Què farem amb tots els objectes?
Teniu dues opcions:

L'artefacte de la unitat
Crearem un artefacte que representa la nostra unitat. Un objecte únic elaborat amb totes les coses que els nens han portat.
La unitat haurà de posar-se d'acord en què volen fer i com volen fer-ho. Evidentment, serà un artefacte que escaparà a tota lògica, esdevindrà una cosa nova i lliure.
Ja és això, no volem que la raó ens coarti la imaginació.

El mapa de la unitat
La nostra unitat quedarà representada com si fos un mapa surrealista.
Requerim de molta independència creativa; no val tallar i qüestionar propostes (els caps hauran de vetllar perquè això no passi), és un espai lliure i sense prejudicis.
¿Com es fa aquest mapa?
Estendrem una cartulina o paper d'embalar al terra.
Al damunt hi anirem repartint tots els objectes que hem dut, i relacionant-los entre ells (podem utilitzar retoladors, colors, guixos, etc.).
Evidentment, les relacions no han de tenir ni cap ni peus, però, al final, cadascú quedarà representat en aquest mapa d'alguna manera...

I ara què?
Molt bé: ja tenim l'ARTEFACTE O EL MAPA DE LA UNITAT.
Si volem, podem deixar l'activitat aquí...

Però si no...
Entrem a la darrera fase.

Cada nen haurà de fer una foto d'un primeríssim pla (per tant, molt de prop) d'una de les parts que formen l'artefacte o el mapa. Ha de ser un primeríssim pla, no pot ser una foto d'una part sencera o un plànol general. Un a un, els nens s'aproparan a la creació i tiraran la seva foto.

Això representarà la complexitat que formen les parts sobre el tot, la fragmentació de la realitat inexplicable. Haurem construït una cosa complexa que ens relaciona a tots i, alhora, defuig les explicacions simplistes. Aquesta és la reflexió sobre el tema d'Alquímia d'aquest any: fragments.

I encara, si voleu...
Més tard, els caps ajuntaran totes les fotos dels nois/es en un sol quadre (és pot fer un full de word; un A3, perquè sigui més vistós) per poder representar les mirades que han fet els nens/es sobre la seva creació. Un collage de fragments artístics i creatius, un obra d'art contemporani i actual. Aquest quadre es portarà al cau la setmana següent i es podrà penjar de la paret com un dels testimonis de la nostra voluntat artística.
I, per descomptat... Un record simbòlic impagable de la nostra unitat.

Defcon 3 (potència i previsió de traumes)
- Recordeu que: en aquesta activitat estem treballant directament amb ALLÒ QUE IDENTIFICA CADASCUN DELS NOSTRES NANOS, i COM CADASCUN DELS NANOS SE SITUA SIMBÒLICAMENT EN LA UNITAT. Hem de saber gestionar molt bé allò que vagi passant i garantir el respecte de tots i totes, o correm el risc de PROVOCAR SITUACIONS TRAUMÀTIQUES.

- L'activitat tindrà la seva màxima potència QUAN ELS NENS I NENES ACTUÏN AMB TOTAL LLIBERTAT... Fem el possible per a que l'espai sigui creatiu!

Què necessiteu?
- Objectes que porten els nois/es
- Paper d'embalar o cartolina (prou gran: un metre per un metre aprox.).
- Guixos, retoladors, llapis de colors.
- Càmera digital.
- Impressió en A3 del collage (fotos llençades pels nens/es).

4 IDEES DE MEDICINA X CAMPAMENTS

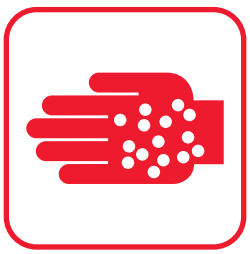

DE CAMPAMENTS...

Arriben els campaments i les vacances, l'equip de salut no volem que marxeu sense abans oferir-vos un tast del què serà una de les publicacions que treure'm el curs que ve.

FERIDES

Definició:
Discontinuïtat de la pell i parts toves (múscul ...) produïda per un traumatisme. La gravetat ve donada per l'extensió i profunditat.

Classificació de les ferides:
- **Ferides Lleus:** només afecten a la pell i no tenen conseqüències de lesió d'altres òrgans importants, serien les rascades, talls superficials.

- **Ferides greus o complicades:** presenten hemorràgia severa i/o la extensió de la ferida és amplia i profunda. Pot múscul, tendons nervis, vasos sanguinis, i òrgans interns.

Actuació:

Ferida lleu

- Posar el pacient en postura còmode i preguntar-li com s'ho ha fet.
- Rentar-se les mans i si es possible utilitzar per fer la cura guants de làtex.
- No tocar la ferida directament amb les mans, si sagna fer compressió durant deu minuts amb gassa estèril, o un mocador si no hi ha res millor.
- Retirar la roba si la ferida esta coberta.
- Prevenir la infecció netejant be la ferida amb una gassa estèril, aigua i sabó, (mai amb cotó fluix) del centre cap a fora procurant treure tots els cossos estranys (sorra, pedretes, pell morta...)
- Posteriorment posar un desinfectant iodat (topionic®).
- Sempre que es pugui deixar la ferida al aire lliure, doncs cicatritza més ràpid i millor; però valorant per sobre de tot el risc d'infecció. Caldrà seguir aplicant topionic tres cops al dia sobre la ferida.
- Si la ferida es produeix en una zona amb pel o cabell millor tallar-lo amb tisores, i no amb fulla d'afaitar, abans de fer la neteja.
- Si la ferida te risc alt d'infecció, posarem una pomada d'antibiòtic o vaselina i la taparem amb una gassa estèril (La pomada fa que la gassa no s'enganxi a la ferida). Caldrà canviar la gassa cada dia.
- Es típic que la ferida supuri, no passa res, durant el dia es pot deixar a l'aire (per a que s'assequi més ràpid) i es tapa durant la nit. També es pot tapar tot el dia canviant les gasses cada 24 hores

Ferida greu

- Davant un ferida que sagna de forma important el que cal fer és compressió de la zona amb un manyoc de gasses, si aquestes es xopen de sang, afegir-ne més a sobre sense treure les primeres, mantenint al màxim al compressió.
- Trasllat urgent immobilitzant el membre, si és possible elevant la zona de la ferida per disminuir el flux sanguini.
- Cal immobilitzar la zona lesionada.
- Si la ferida és profunda, si hi ha pèrdua de substància o és a la cara, traslladar a urgències, encara que ja no sagni.

Ferida infectada

Simptomatologia:
- Dolor
- Envermelliment
- Tumefacció (inflamació)
- Calor
- Limitació del moviment
- Pot tenir febre (38 ºC)
- Els nòduls limfàtics (ganglis) poden estar engrandits, sensibles al tacte i dolorosos
- El diagnòstic es confirma per l'aparició de pus a la ferida. Pot ser de color crema, verd, rosa...

Actuació:
- Desinfectar la ferida amb aigua i sabó i posteriorment iode. Ho farem cada 12 hores.
- Posarem pomada antibiòtica sobre la ferida, a sobre una gassa impregnada de vaselina i més a sobre gasses estèrils. La pomada i la gassa impregnada de vaselina eviten que la gassa s'enganxi.
- Si la ferida infectada té crosta farem banys amb aigua calenta i iode durant 20-30 minuts. Un cop la "crosta" està estovada, s'hauria de treure. O repetir els banys 4 vegades al dia.
- Si la ferida a pesar de la pomada antibiòtica continua supurant, o cada cop amb els marges més vermells i dolorosos, (després de 48h de tractament) caldria valorar la visita a un metge per veure si cal donar antibiòtics orals.

Com fer un embenat d'una ferida:
- Posar una gassa impregnada de vaselina i/o pomada antibiòtica. Això permetrà un canvi fàcil de la gassa sense dolor doncs la gassa no s'enganxa a la ferida.
- A sobre posem 3-4 gasses estèrils. Aquestes protegeixen a la ferida dels cops i de que s'infecti.
- Embenat amb una bena o esparadrap, (embenament oclusiu)
- Les ferides punxants o brutes tenen risc de tètans, caldrà vacunar si no ho està.
- En els aixecaments petits de pell, netegem la ferida i el penjoll de pell es fixa al seu lloc amb un embenat. No tallem el penjoll doncs protegeix la ferida fins que surt nova pell.
- Sempre que curem una ferida ens hem de rentar les mans abans i després de fer la cura, si la persona que fa la cura té alguna ferida a les mans, s'haurà de posar guants de plàstic d'un sol us.
- Tots els estris utilitzats s'han de desinfectar abans i després de curar la ferida (per exemple amb lleixiu diluït, aigua i sabó...) Les gasses, mocadors i altres bruts de sang s'han de llançar a les escombraries.

Que no fer:
- Els torniquets són perillosos i casi mai necessaris ni justificables.
- No apretem excessivament els embenatges perquè podem obstruir la circulació del membre, això es veu perquè l'extremitat no té pols, una coloració blavosa de la pell i ungles, sensació de formigueig o dolor o la pell està freda. En aquests casos cal afluixar l'embenatge.
- No utilitzeu cotó fluix per netejar ferides, deixen pels que fàcilment s'infecten.
- L'alcohol i l'aigua oxigenada són mals desinfectants. És millor l'aigua i sabó o el iode.

CREMADES

Definició:
Lesió produïda per l'acció del calor en qualsevol de les seves formes, líquid bullent, flames, metalls roents i també pel corrent elèctric, gel, radiacions, substàncies corrosives o per l'acció del fred (congelació).

Tipus:
1er grau: Superficials sense mort de cap teixit. Només afecta d'epidermis (capa de la pell més superficial), la pell es manté intacte.

Simptomatologia:
- Dolor
- Enrogiment (Eritema)

Actuació:
- Aigua freda abundant fins que passi el dolor
- No cal tapar la zona
- Analgèsia per el dolor (paracetamol)
- Si té molèsties a la zona es pot posar crema hidratant o de cortisona
- Treure la roba que no està enganxada

2on grau superficial:
Lesionen la part superior de la pell (epidermis)

Simptomatologia:
- Dolor
- Butllofa
- Pell aixecada

Actuació:
- Aigua freda abundant
- Treure la roba i joies properes (si no estan enganxades a la pell)
- Netejar la cremada amb una gassa estèril, sabó i aigua. Hem de treure tota la brutícia i restes de pell (si aquesta s'ha trencat)
- No rebentar les butllofes si són petites (1cm2) si són més grans o la butllofa està rebentada, és millor treure tota la pell amb unes tisores esterilitzades. Si es deixa la pell hi ha molt risc que s'infecti perquè no hi arriba la pomada d'antibiòtic.
- La cremada ha de ser coberta amb una pomada antibacteriana "neo-bacitrin®, silvederma® o Furacín®" a sobre posarem una gassa de linitul® i/o una gassa estèril. Tot això ho embenarem bé per a que faci pressió però sense interferir la circulació de la sang. La vena s'ha de canviar cada 48 hores fins que curi.
- Donarem analgèsia si te dolor
- Cal vacunar del tètan si no ho està.

Si l'extensió és gran o tenim dubtes:
- Anar a urgències.
- Posar aigua freda abundant i netejar la cremada.
- No posar cap pomada a la cremada
- No intentar treure la roba enganxada a la pell
- Sempre cobrirem la cremada amb gasses humides fins que arribem a l'hospital.

2on grau profund:
Destrucció de tot l'espessor de la pell (d'epidermis i la dermis)

Simptomatologia:
- No hi ha dolor
- Pal·lidesa de la zona afectada
- No hi ha butllofes

Actuació:
- Cobrir amb gasses molles la cremada i traslladar a urgències
- No intentar treure la roba enganxada a la pell
- Treure les joies de l'extremitat afectada

3er grau:
Destrucció de totes les capes de la pell, la lesió pot arribar al muscle

---

Simptomatologia:
- No hi ha dolor
- Depressió pàl·lida de la zona (escara
- placa negra de pell)

Actuació:
- Cobrir amb gasses molles d'aigua freda la cremada i traslladar a urgències
- No intentar treure la roba enganxada a la pell
- Treure joies
- Hidratació oral, si està conscient

Important
- Algunes cremades inicialment costa saber si són d'espessor total (2on grau profundes o 3er grau) o parcials (1er grau o 2on grau superficials), en aquest cas farem com en les de 2on grau superficials, a les 48 hores quan destapem la cremada, les profundes han fet una capa gruixuda de pell morta de color que pot oscil·lar de blanc-terròs a negre. La pell morta sol ser insensible al tacte. Si la cremada és d'espessor total tornarem a embenar i portarem el ferit a l'hospital.

Butllofes

Prevenció:
- Les zones sensibles a fer butllofa es protegiran amb esparadrap (o amb paper de diari doblegat).
- Cal mantenir el peu sec i portar un mitjó de cotó adequat per al calçat que portem. Avui en dia també tenim mitjons ja pensats per a fer excursions o travesses que no tenen costures, transpiren millor...

Actuació:
- Preservar la pell de la butllofa accelera la cicatrització, disminueix el dolor i també el risc d'infecció.
- Drenarem el líquid de l'interior fent un petit orifici. Primer netejarem la pell amb aigua i sabó i desinfectarem amb iode, i després punxarem la butllofa amb una agulla esterilitzada o farem un petit tall amb tisores, perquè dreni el líquid. Esperarem 15-20 minuts i posteriorment posarem iode per sobre i dins de la butllofa.
- Si es trenca la butllofa, la desinfectarem, i posem iode o vaselina i es tapa amb gasses subjectes amb esparadrap per a que faci de coixí protector.
- Sempre protegirem la zona de la butllofa amb gases i esparadrap per evitar més roçament.

Diarrea i Vòmits

Solen ser degudes a:
- Intoxicació per algun aliment en mal estat
- Infecció per algun germen (cursen amb febre)
- Per el canvi d'aigües, l'aigua dels Pirineus és molt dura per alguns estómacs.

La majoria de diarrees es resolen per si soles i són d'escassa gravetat. Les mesures terapèutiques aniran encaminades a la instauració d'un tractament simptomàtic.

Actuació:
• El més important és que no es deshidrati, per això cal donar-li molts líquids (uns tres litres al dia)
• Dieta:
- Aigua, si te nàusees i vòmits cal prendre glops petits i sovint, no forçar la ingesta d'un got sencer perquè provocarem el vòmit.
- Si durant 24hores no ingerim cap aliment sòlid no passa absolutament res.
- Sopa de Farigola
- Sopa d'arròs bullit (durant 45 minuts). Sobretot que es prengui el suc
- Camamilla
- Pa torrat
- Codony

- Pernil dolç
- Iogurt natural amb o sense sucre
- Poma (sobretot ratllada o al forn)
- Papilla de plàtan
- Carn a la planxa
- Peix blanc a la planxa

És important no prendre:
- Fregits
- Llet i formatges
- Xocolata i galetes
- Fruïts secs
- Productes amb cafeïna
- Aliments picants o molt condimentats
- verdures: en general són "laxants", per tant si tenim diarrea millor no prendre'n.

Reposició de sals minerals
(Reposició hidroelectrolítica) amb un sèrum casolà:
- En un litre d'aigua hi barregem el següent:
- Sucre: 1 cullerada sopera
- Sal: 1 cullerada de postres
- Bicarbonat: 1 cullerada de postres
-El suc de tres llimones
A les farmàcies venen preparats ja fets (sueroral hiposòdic®)
- Si te dolor abdominal podem donar paracetamol (termalgin®, gelocatil®, apiretal®...)

Consells Generals
- Es millor no donar cap fàrmac, les diarrees s'autolimiten en 24-48 hores amb la dieta. El fortasec® (loperamida) és útil per tallar les diarrees d'origen nerviós, i es pot utilitzar en aquells casos que la situació ho justifiqui (gairebé mai).
- En cas de vòmits o diarrees persistents cal fer dejuni 12-24 hores. Mentre donarem l'aigua amb sals (l'aigua té molt mal gust, però convé que en begui per reposar les sals minerals perdudes).
- Després començarem amb la dieta fins que estigui 24 hores sense símptomes.
- L'últim a reintroduïr són la llet i formatge i els fregits.
- Si té pocs vòmits o diarrees farem directament la dieta.
- Si no tenim menjar de règim que faci dejú fins que n'aconseguim, no passa res per estar 24 hores sense menjar.
- Descansar el necessari
- Per evitar contagis si es tracta d'una diarrea provocada per un germen és important que tant el malalt com les persones que conviuen amb ell rentar-se les mans amb aigua i sabó abans dels menjars i després d'anar al wàter.
- Si hi ha irritació i /o molèsties de la zona anal anirà be fer banys amb aigua freda.
- Si les diarrees s'acompanyen de febre alta persistent, moc, sang o pus a les deposicions, o dolor abdominal fix és recomanable que es consulti amb un metge.

Actuació en cas de vòmits:
- El més important, com en les diarrees, és evitar la deshidratació, cal donar abundants líquids (aigua amb sucre) seguint el consell de glops petits però molt sovint
- Fer la dieta anterior (veure diarrea)
- En cas de fer grans vòmits donar el sèrum casolà (veure diarrea)
- Si no es tallen els vòmits amb la dieta donar
- Majors de 14 anys: Primperan®
- Menors de 14 anys: Insistir amb la ingesta de líquids. Motilium®
- Per provocar el vòmit podem donar bicarbonat
- La camamilla va bé per treure el mal de panxa (ajuda a digerir o fa vomitar allò que ens causa el malestar)
- Per el dolor podem donar paracetamol (termalgin®, gelocatil®, apiretal®...)

Insolació i Cremades Solars

Definició:
Excés de temperatura a nivell cerebral, a conseqüència d'una exposició prolongada al sol.

Simptomatologia:
- Mal de cap
- Vertigen
- Nàusees i vòmits
- Congestió de la cara
- Respiració ràpida
- Pèrdua del coneixement
- Convulsions

Actuació:
- Col·locar el pacient en un lloc fred amb ombra
- Posar el malalt estirat
- Refrescar amb compreses d'aigua freda
- Proporcionar-li una hidratació adequada i restituir les sals minerals.

Prevenció:
Evitar el sol en les hores en que el sol és més fort, entre les 12h i les 17:00h. Si és inevitable que toqui el sol durant un període llarg, de varies hores, és important protegir-nos amb roba adequada: gorres, ulleres de sol, etc així com beure aigua abundant durant el mateix i després.
Cal utilitzar cremes adequades (no les de l'any anterior) resistents a l'aigua, sempre tenint en compte el tipus de pell de cadascú. Les persones de pell blanca haurien d'utilitzar un factor de protecció més alt (30 o més) i les persones que es posen fàcilment morenes han d'utilitzar com a mínim un factor de protecció 15. Si estem moltes hores exposats al sol, caldrà posar-se varies vegades el protector (quan més alt el factor, més dura el seu efecte i caldrà reposar menys vegades el protector).
Als infants se'ls ha de protegir encara més del sol perquè la seva pell no està preparada, i el sol els farà més mal.

És molt important posar-nos la crema una mitja hora abans de l'exposició solar i repetir-ho després de cada bany i/o cada dues hores.
Es recomanable posar-nos crema hidratant al vespre quan ja no fa sol.
Avui en dia a totes les farmacioles de campaments "és obligatori" portar protector solar.

si voleu formar part de l'equip de salut, sereu molt benvinguts! Envieu un correu a:
pedagogica@escoltesiguies.cat

Gaudiu dels campaments i bon estiu!

L'equip de salut.

Ni el fort aiguat pot amb **la Trobada de la Mostra de la Cançó**

Per: Equip de demarcació

Els dies 10 i 11 de maig vam celebrar la XI Trobada de la Mostra de la Cançó de la Demarcació de Manresa a Monistrol de Montserrat. Durant el cap de setmana vam poder gaudir de la pluja, jocs, tallers i xerrades unes 900 persones entre nens, nenes, nois, noies i caps. A més a més, el diumenge al matí es van unir a la festa pares, mares i familiars. Tots junts vam poder celebrar una Mostra de la Cançó amb més de 1200 persones.
La pluja de dissabte no va espantar els Trucs que van caminar de Sant Vicenç de Castellet fins a Monistrol. Les altres unitats anaven convinant els espais interiors amb el carrer quan la pluja parava una mica.
Diumenge al matí la cercavila dels gegants i els tabalers ens va treure la son i ens va acompanyar fins al lloc de la cantada. Per parelles d'agrupaments vam anar pujant a l'escenari i vam anar cantant les cançons que havíem preparat. Algunes amb música i lletra pròpies i d'altres amb lletra adaptada.

Trobada a Campdevànol per donar la benvinguda al nou agrupament

Per: Equip de demarcació

La Demarcació de Vic està d'enhorabona: hi ha un agrupament nou que en forma part! Es tracta de l'AEG Els Vàndals, que es va començar a gestar a Campdevànol a principis de curs i que finalment va obrir les seves portes amb l'inici d'any.

Malgrat la pluja i els obligats canvis de programa que això va comportar, la trobada a Campdevànol per celebrar l'obertura d'aquest nou AEG es va celebrar el dia 17 de maig amb la participació d'unes 200 persones.

Durant el matí, els participants van fer jocs dividits per branques. Els Castors van ser els més valents, ja que després d'arribar a la Font del Carol on havien de fer els jocs i dinar amb la resta d'unitats, van haver de tornar al poble empesos per la pluja! Un cop allà, es van reunir amb els LL/D i els R/NG i van dinar al pavelló.

A la tarda hi ha haver animació a càrrec de l'antic escolta Cinto Espejo i un petit acte de benvinguda en el qual l'alcaldessa i la regidora de Joventut ens van adreçar unes paraules. A més, la resta d'agrupaments i l'equip de demarcació van regalar un fulard dedicat per tal que Els Vàndals ens tinguin presents i sentin que la demarcació la formem entre tots.

Aquell mateix cap de setmana es va celebrar, també a Campdevànol, la PiCada'08, una trobada de P/C de tota la Demarcació que va començar el divendres amb un raid i va acabar el diumenge al migdia.

La Doctora Augia i els seus becaris participen a la trobada **100+tu**

Per: Doctora Augia

Els agrupaments de la demarcació de Girona hem celebrat els 101 anys d'escoltisme el 10 i 11 de maig a Figueres

Benvolguts escoltes i guies de la Demarcació de Girona,

Després de compartir amb vosaltres el cap de setmana del 10 i 11 de maig he tornat a viatjar al futur amb els meus inseparables becaris, l'H i la O, i ja hem començat a enyorar-vos.

El becari H recorda emocionat la riuada d'escoltes amb fulards de tots colors baixant des del castell de Sant Ferran cap a Figueres, com vau portar als carrers i places d'aquesta bonica ciutat l'alegria durant tota la tarda i quan us vau reunir tots junts per veure l'actuació d'una artista del mim, la Claire, que ens va deixar a tots bocabadats.

La becària O no ha parat de cantar i ballar des que us va conèixer, li van agradar totes i cadascuna de les cançons i danses que van protagonitzar les vetllades i que vau viure als diferents espais del castell. Mai ningú li havia ensenyat tantes cançons a la vegada com en Jaume i en Miquel.

A mi m'és impossible escollir un sol moment de la Trobada 100+tu, m'ho vaig passar tant bé al vostre costat tota l'estona... El diumenge al matí quan va sortir el sol i vam poder fer les activitats de circ, practicar el tir amb arc, pujar al rocòdrom, fer els tallers i les descobertes... I els moments passats sota les voltes quan plovia sense parar i vosaltres cantant, jugant, rient... sempre alegres i contents tot dinant, sopant o esperant per a la següent activitat...

Però, pensant-ho bé, si que hi ha un moment especial i màgic per a mi: quan vam acabar de construir la màquina de l'aigua gràcies a la vostra col·laboració i va començar a ploure sense parar. Veure-us a tots sota la pluja formant les lletres 100+tu per fer la foto final ben xops però feliços i orgullosos de formar part d'aquell moment serà un record que mai oblidaré.

Segurament cadascun de vosaltres us heu endut cap a casa molts de records de la trobada, heu conegut gent nova, heu après moltes coses... Deixeu que us doni un consell: aprofiteu tota aquesta experiència per seguir fent camí dins l'escoltisme en els vostres caus. Ara ja sabeu que sou molts els que teniu el mateix somni, les mateixes ganes de construir i de deixar el món millor de com l'hem trobat, com deia fa 101 anys Baden Powell.

Per acabar deixeu-me donar les gràcies:

- Gràcies als **Castors/Llúdrigues** i **Llid's** per atrevir-se a viure l'aventura
- Gràcies als **Ring's** per posar la seva energia
- Gràcies als **Pic's** per donar el millor d'ells mateixos
- Gràcies als **Truc** per seguir fent camí després de tants anys
- Gràcies als **caps** per ser un exemple i per la seva dedicació
- Gràcies als **equips d'agrupament** per la confiança en el projecte
- Gràcies als **col·laboradors** per estar "sempre a punt"
- Gràcies a **Sant Pere** i **Xiprers al Vent** per donar-ho tot i més

Gràcies a tots per fer-ho possible!!!

Entrevista a

Jou Medina

Artífex de **www.JouScout.com**

La pàgina Escolta d'en Jou és una col·lecció de recursos pensats per fer la vida més fàcil als caps. La intenció és que hi hagi tot el necessari per preparar un cau, una sortida o un campament. El llistat del que s'hi pot trobar és enorme. Heu de pensar que si s'imprimís en paper JouScout ocuparia unes 3.000 pàgines.

Què hi podem trobar la pàgina escolta d'en Jou?
Entre els recursos més visitats trobem els jocs, les manualitats, les diferents tècniques, els contes i textos per reflexionar, el cançoner, la secció de cuina, la de sortides i campaments, la d'història i mètode de l'escoltisme, la de psicologia dels nens i adolescents, la de problemes freqüents amb que es troben els caps, l'agenda d'activitats,...

Des de quan està en funcionament?
La vaig començar a publicar ara fa 5 anys. Al principi tan sols hi havia una col·lecció de jocs, uns quants tallers, alguns contes i poca cosa més. Però les bones crítiques rebudes em van animar a continuar-la ampliant. Actualment, el que es pot veure és el resultat d'unes 4.000 hores de feina i l'any passat va rebre més de 280.000 visites. A partir dels correus que m'arriben, he vist que els usuaris de la meva pàgina solen ser caps escoltes, monitors d'esplai, i mestres d'infantil i primària que busquen manualitats per fer a la classe.

"Va entrar amb 12 anys a l'Agrupament Escolta i Guia Guillem de Balsareny, i amb només 17 (essent encara un trucaire) ja començava a fer de cap, tasca que va mantenir (amb algun petit parèntesi) fins als 30"

D'on va sorgir la idea? I què et va portar a tirar endavant aquesta iniciativa?
Al meu agrupament teníem un problema amb la continuïtat dels caps: cada cop que entraven monitors nous, marxaven al cap de només un any, dos com a molt. Aleshores vaig constatar que altres agrupaments veïns tenien el mateix problema.
Després de parlar amb setze ex-caps, intentant veure que els havia motivat a marxar, em vaig trobar amb múltiples causes: la feina, els estudis, assumptes personals... però sempre hi havia una causa que es repetia: la manca de temps. A aquests joves els havien dit que només calia dedicar tres hores el dissabte, però a l'hora de la veritat hi havien de dedicar moltes més hores per preparar les activitats, assistir

"Al Cau sempre hem de tenir clar que els nens necessiten la nostra atenció."

a reunions, formacions, etc.
Hem de ser conscients que en els últims anys la societat ha canviat. Potser no ens en hem adonat, perquè el canvi no ha estat sobtat, sinó progressiu. El cas és que actualment els joves no tenen pas més obligacions laborals o d'estudis que els de 15 anys enrere, però en canvi sí que disposen d'un ventall molt més ampli d'opcions per a gaudir del temps d'oci: a les que ja existien abans, com la música o el cine, s'hi han afegit Internet, el Messenger, el mòbil, la TV de pagament, els videojocs online,... El que fa diferent a aquesta generació de les anteriors és que volen disposar de temps per a tot això. És per això (i per altres causes) que actualment molts agrupaments tenen problemes per trobar monitors. I es per això que vaig decidir de crear una eina que pogués facilitar la tasca als caps.

El recursos que publiques són tots de producció pròpia?
No, en absolut. El secret de JouScout està en que ha sabut reunir en un sol punt recursos que ja existien, però que es trobaven perduts en Internet, o amagats en llibres lluny de l'abast de tothom.

T'ha ajudat molta gent?
Tant de bo pogués dir que sí, però la veritat és que les col·laboracions han estat molt escasses i puntuals. Per això des d'aquí vull animar als que ens llegiu a enviar-me els vostres recursos, especialment fotografies de les manualitats que feu al cau.

A la pàgina ofereixes recursos per a dies de cau enllaunats d'emergència. Creus que hi ha perill que els caps es puguin mal acostumar i no treballar-se les activitats per al cau?
Sí, el perill hi és, però aquest és un problema que ha existit sempre. Una amiga em comentava un dia, decebuda, que volia esborrar a la seva filla de l'esplai on la portava perquè les monitores no preparaven cap activitat: "porten els nens al parc i els deixen allà jugar tot sols, però no duen cap joc ni res preparat". Jo preferiria que aquestes noies haguessin fet servir un cau enllaunat, abans que descuidar el seu grup d'aquesta manera.

"ha sabut reunir en un sol punt recursos que ja existien, però que es trobaven perduts en Internet, o amagats en llibres"

Al Cau sempre hem de tenir clar que els nens necessiten la nostra atenció. Això tampoc vol dir que ens haguem de trencar les banyes en preparar cada activitat. Per als nens no és tan important el QUÈ fem, sinó el COM ho fem. L'educació que reben de nosaltres no depèn tant de l'activitat que duem a terme, com de la relació que nosaltres establim amb ells. Els nens volen que estiguem per ells i que els tractem bé; són com les plantes, que s'han de regar cada dia.

Quin és el recurs que més t'agrada?
La secció de la que me'n sento més orgullós és la "Tècnica d'Astronomia", no només perquè hi he dedicat un munt d'hores, sinó també perquè té una estètica més avançada i perquè he vist recomanar-la en fòrums d'aficionats al tema.
De totes maneres, l'apartat que més recomano són els "Consells per a educadors", perquè la funció d'un cap no ha de ser només entretenir la mainada sinó educar-los, i això és el que aprens a fer en aquesta secció.

Parla'ns del futur de www.JouScout.com
Tinc un llistat de totes les millores que vull afegir i consta de 100 punts. Hi ha des de coses senzilles, com agregar més fotos a la secció de Manualitats, fins a feines tècnicament molt més complexes, com ara incorporar els 2.200 jocs a una base de dades i que es puguin filtrar les consultes en funció de les característiques del nostre grup. De fet calculo que encara em queden 10 anys de feina abans de poder deixar la pàgina com a mi m'agradaria.

Una abraçada,

El vostre amic Jou

DE PERFIL:

En Jou Medina té 34 anys i viu a Balsareny (Bages). Llicenciat en Administració i Direcció d'Empreses, treballa com a economista per a una empresa industrial. Entre les seves aficions destaca la lectura, que centra en temes d'astronomia, psicologia i educació infantil. Va entrar amb 12 anys a l'Agrupament Escolta i Guia Guillem de Balsareny, i amb només 17 (essent encara un trucaire) ja començava a fer de cap, tasca que va mantenir (amb algun petit parèntesi) fins als 30. "He estat en moltes entitats, però l'escoltisme és la que més m'ha ensenyat, especialment en la meva etapa com a cap. Ser responsable d'un grup de nois, haver-los de guiar, motivar i educar, desvetlla en els monitors aptituds d'organització i lideratge que no es poden aprendre enlloc més".

MEG
als *World Scout Winter Games*

Un vol, sis parells d'esquís, i set caps motivats que van deixar amb un pam de nas a les altres vuit nacions participants... Aquesta és la seva història.

Degut a una inexplicable afició als esports d'hivern en un municipi com Olesa de Montserrat (on la neu no està mai a menys de 200 km de distància), fer 3500 km per arribar al bell mig dels alps tampoc ens semblava tant agosarat.
De fet, era força senzill: ja teníem la plaça assegurada, només havíem de comunicar al consell que el dissabte 1 de març ni de conya complirien la ràtio, subornar els nostres cocaps de branca, i comprar els bitllets d'avió. En aquest ordre.

I com ho vam fer? Al revés, es clar: comprar els bitllets, prometre una postal al consell, i buscar-nos substituts en antics caps per aquell dissabte com uns desesperats perquè els nostres co-caps de branca són impossibles de subornar... Sobretot si tenen en perspectiva 30 Llops i Daines hiperactius, a pèl.

I a pèl es com vam marxar nosaltres. Amb 4 dies d'esports de neu "a la nòrdica" per complir i amb experiència només en esquí alpí. I alguns, només en snowboard…
Perquè quan diem "a la nòrdica" ens referim en que els aficionats als esports de neu a base de "forfait" estàvem en clara desavantatge: anàvem a cardar-nos hores i hores d'esquí nòrdic, curling, trineus, guerres de boles de neu… I clar, ara que hem tornat ho podem dir obertament: NO EN TENIEM NI IDEA!!! La nostra esperança era el descens, on esperàvem sorprendre a tot Déu.

Total, que amb un pressupost i horari en transport inferiors al que et costaria arribar a La Rioja, ens vam plantar enmig de Kandersteg carregats com mai un escolta hauria d'anar pel món i amb ganes d'anar a per totes. Però primer de tot, una cervesa al bar del pavelló municipal. La mostra de supremacia esportiva catalana podia esperar 10 minuts. I de passada arribava la furgoneta que ens portaria els trastos al centre escolta. Tampoc era qüestió d'arribar rebentats…

Un cop allà vam conèixer els nostres companys d'aventura: noruecs, suecs (aquests eren enormes!), americans, portuguesos (la nostra esperança per no quedar els darrers), Suïssos, britànics, naturals de Liechtenstein (busca el gentilici) i nosaltres, els que veníem del país de la paella. A part de tot l'staff, que són fantàstics.

I allà estàvem: a punt per canviar l'ordre mundial i posicionar Catalunya com a país capdavanter en esportistes d'hivern escoltes de bandera.
Vam dur a terme el nostre paper. Vam superar el primer entrenament d'esquí de fons sense acabar baldats. Vam aconseguir fer del curling un joc d'atzar i guanyar als enormes suecs deixant-los amb un pam de nas. I a Portugal. I entre tots vam aconseguir tastar totes les cerveses del bar ja la primera nit. Ara, a les 11 al llit.
I tot això amb un horari continental infernal: esmorzar a les 8 (mantega), de 9 a 12 entrenament, dinar (més mantega), de 13 (!!) a 17 competició, 18h sopar (vas bé, més mantega), i de 19 a 21 hrs la final! Per morir-se de la indigestió i el jet lag.

"I allà estàvem: a punt per canviar l'ordre mundial i posicionar Catalunya com a país capdavanter en esportistes d'hivern escoltes de bandera."

L'endemà la prova estrella: el descens. Imagineu-vos una muntanya de maduixes amb nata: allò era aquella pista. No havien trepitjat la neu des de… mai.
I tots plegats allà amb els nostres "súperesquisence-ratsicantonejats" que semblàvem brotxetes més que súperesportistes. I vam sorprendre, vam fer dels millors temps (exceptuant un noiet americà que era competidor i clar, ens va polir a tots), i Liechtenstein, país de 16 municipis, ens va confessar que no es pensava que Catalunya tingués muntanyes. De fet, la meitat dels assistents no s'imaginaven que sabéssim realment esquiar.

Aquest va ser el nostre punt culminant dels Wintergames, dia 2, hora de dinar. Vam trencar esquemes. A partir d'aquí, ja podem avançar que no vam ser capaços de canviar l'ordre mundial. Vam aconseguir fer un bon paper al triatló patxanguero gràcies a quant còmics poden arribar a ser 7 catalans enxubats en una pista d'obstacles amb esquis de fons… però no pas per la tècnica i velocitat a l'hora de superar-la.
Vam passar la prova d'esquí de fons amb discreció, i a l'esquí sincronitzat a mi se'm van saltar els esquis. I això que teníem una coreografia de la hòstia! Tot i així, això ens va servir per poder aprofitar la nostra darrera tarda als Alps suïssos (i la primera assoleiada) per acabar rebentats de fer el burro per allà.

Els enormes (i he dit peluts?) suecs van guanyar la competició, i Noruega i Liechtenstein van anar al darrere. Nosaltres no ens vam endur cap premi a casa, però per contra sabíem que havíem guanyat molt: Amics, experiències, i la satisfacció d'haver participat en la consolidació d'un esdeveniment nou, i a la vegada molt recomanable, dins el món de l'escoltisme. I és més: deixar el nostre eclèctic agrupament com a referent de l'escoltisme català a Kandersteg per un bon temps. Si més no per l'olor que va quedar a l'habitació després de 4 dies de reclusió de botes i cascs i guants i mitjons usats… Chinese room, per si heu d'anar per allà algun dia d'aquests.

"Nosaltres no ens vam endur cap premi a casa, però per contra sabíem que havíem guanyat molt: Amics, experiències, i la satisfacció d'haver participat en la consolidació d'un esdeveniment nou"

Això si: si hagués estat prova puntuable, hauríem aconseguit, juntament amb Portugal, ser els absoluts guanyadors de les guerres de boles de neu espontànies. Al 2010 es celebraran els 2ons World Scout Winter Games. Si encara esteu per aquí, i podeu, participeu-hi. Us ho passareu de conya i us fareu un fart de riure. I tindreu agulletes per tot un mes.

A campaments tenim cura de l'aigua

Sequera, transvasaments, conflictes entre territoris, Nova Cultura de l'Aigua... Darrerament l'aigua està s'ha convertit en el centre del debat públic català. Aquest element tant quotidià està esdevenint cada cop més un bé estratègic que hem d'aprendre a utilitzar amb contenció i a no contaminar la poca que en tenim. Durant els campaments d'estiu podem posar el nostre gra de sorra per a contribuir a la Nova Cultura de l'Aigua i educant per en la cura d'aquest bé tan apreciat i escàs. A continuació presentem alguns consells per a tenir cura de l'aigua a l'hora de muntar –i desmuntar- les instal·lacions, així com consells de bons hàbits durant la vida quotidiana dels campaments.

Els jocs i l'aigua

Podem planificar les activitats a fer durant els campaments tenint en compte la necessitat de no malbaratar l'aigua, tant per l'aigua que efectivament puguem malbaratar com per l'efecte educatiu que aquestes pràctiques tenen. Jocs com guerres de globus malbaraten l'aigua, mentre que altres activitats com una descoberta del riu serveixen també per refrescar-se i divertir-se, aprofitant l'aigua ja existent a la natura... i a més sensibilitzarem els nois i noies en la necessitat de mantenir el riu net!

Per altra banda, hi ha moltes activitats lúdico-educatives per a reflexionar sobre l'ús que en fem de l'aigua. Els campaments, durant els quals fem un ús directe i col·lectiu de l'aigua, poden ser una ocasió molt propícia per a realitzar-ne alguna d'aquestes activitats.

Recursos:

"L'aigua està esdevenint cada cop més un bé estratègic que hem d'aprendre a utilitzar amb contenció i a no contaminar la poca que en tenim."

El clot

L'aigua utilitzada no la podem retornar directament al riu. Caldrà proveir-se d'un clot d'aigües residuals ens que permeti fer un tractament raonable d'aquestes aigües i aconseguir un mínim impacte en el medi natural. A l'hora de fer-ne ús cal que tinguem en compte:

No abocarem residus sòlids dins el clot. És imprescindible colar tota l'aigua que vagi a parar al clot, podem fer-ho amb un colador tradicional o bé amb un tros de mosquitera col·locada permanentment sobre el clot. Si ho fem d'aquesta darrera manera ens estalviarem algun insecte.

No abocarem olis dins el clot. Els olis no són assimilats per la terra.

Les latrines

Hauríem de procurar que al marxar no es noti en absolut l'ús que ha tingut aquell espai. Aquestes instal·lacions poden ser molt confortables i acollidores si ens posem d'acord amb el què cal fer, com fer-ho i què no podem tolerar de cap manera. Algunes normes podrien ser:

- Tothom (monitors / caps / intendents inclosos) ha d'utilitzar les instal·lacions previstes; cal acabar amb la proliferació dels WC pirata.
- Cal que cada usuari dipositi en una bossa de deixalles, estratègicament situada, el paper, les compreses i els tampons.
- No podrem fer servir productes químics

La nostra latrina haurà de ser un lloc lluny del riu. Haurem de proveir-nos també d'una paperera amb tapa per dipositar-hi el paper higiènic, les compreses... Cal tenir present que el paper tarda força temps en ser destruït i assimilar per la natura.

Un cop començat el campament, caldrà estar alerta de la possible proliferació de "WC pirates". Hi ha qui raona la separació dels sòlids i dels líquids, si s'opta per obrar d'aquesta forma caldrà deixar molt clar que la utilització de WC pirata és exclusiu pels líquids.

Els olis

Els olis són un element contaminant de primer ordre. No els abocarem mai al riu ni a terra. La millor solució per desfer-se dels olis de fregir és acumular-los en un bidonet i portar-los a una Deixalleria o Punt Verd. També existeixen empreses que reciclen específicament els olis de fregir, com els tallers mecànics.

Els olis es reciclen com a matèria prima per a fer sabons, productes de cosmètica i també per a fer biodièsel, un nou tipus de combustible per a vehicles fet amb una barreja de gasoil i oli que permet reduir –tot i que no extraordinàriament- les emissions de CO_2 a l'atmosfera (vegeu el llistat de benzineres amb biodièsel a Catalunya a la pàgina web: **www.energias-renovables.com/paginas/Combustible.asp**)
Una altra opció és fer un taller de fer sabó amb l'oli usat, bé al mateix campament o bé posteriorment al Cau (no recomanable amb nens petits per la perillositat de la sosa càustica).

Els sabons i detergents

Els sabons i detergents utilitzats durant els campaments haurien de ser biodegradables i sense fosfats per tal que els pugui absorbir el terra sense que ocasioni cap trastorn.

Una altra opció que tenim és fer servir sabons naturals a partir de plantes, com ara l'herba sabonera (Saponaria officinalis), típica planta dels herbassars frescals i humits. Les seves flors fregades i remogudes amb aigua produeixen escuma i dissolen la brutícia; podem fer-la servir tant per netejar-nos el cabell com el cos i la roba.

"Els sabons i detergents utilitzats durant els campaments haurien de ser biodegradables i sense fosfats"

Vàters secs a Campaments

Des de Campaments i més apostem per aplicar mesures d'estalvi d'aigua i d'evitar-ne la contaminació. Hem instal·lat diversos vàters secs que són simplement casetes de fusta amb un vàter i un dipòsit a sota, a on els excrements es transformen en compost. Els avantatges són tant ambientals com pràctics: no necessiten aigua, no cal fossa sèptica ni cap producte químic, no contaminen els aqüífers i no s'embussen amb el paper.

Minyons Escoltes i Guies amb la Nova Cultura de l'Aigua.

Recursos

- *Fem campaments! Activitats educatives en la natura*. ATAC Barcelona, 2001
- El rebost: secció "com preparar uns campaments" http://elrebost.escoltesiguies.cat
- L'aigua: recull de recursos http://www.bcn.es/agenda21/a21escolar/documents/RecullRecursos/recullaigua.pdf
- *Trairem-ne l'aigua clara*. Revista Opcions nº 17, setembre-novebre 2005 http://www.opcions.org/opcions/aigua.html
- *Proyecto "El agua"*- Activitats per unitats-Scouts de Alicante
- *Hàbitat: guia d'activitats per a l'educació ambiental*. Activitats lúdiques sobre l'aigua: 4 (De gota en gota), 18 (Tal com raja) i 5 (Vora l'aigua)
- Proves de gimcana sobre l'aigua http://www.adena.es/casadelagua/participa.html
- *Escolta!! Ens han cridat les cigonyes...* Demarcació Tarragona MEGSJC. Activitats sobre aigua: tallers models de plantes potabilitzadora i depuradora d'aigua i joc "aigua neta/riu viu"
- *Seguim la pista...* protegim la natura. Federació catalana d'escoltisme i guiatge. Capítol aigua: activitats per grups, experiments
- Experiment sobre la contaminació de l'aigua http://www.gencat.net/mediamb/ea/recursos3.htm

PUNT DE LLIBRE

Alba

Enric Larreula
Editorial LA GALERA
Col·lecció: El Corsari

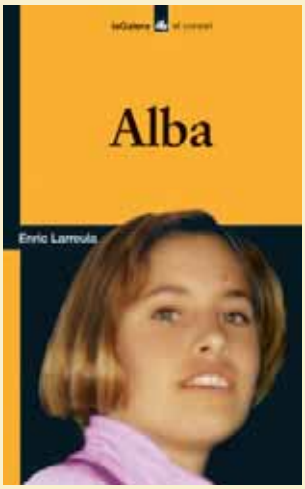

L'OBRA: L'Alba era una noia que va agafar una malaltia greu, però no va exercir mai de malalta. Va continuar estudiant, fent teatre, llegint i escrivint. Mentre va tenir forces, va lluitar per viure la vida plenament, sense renúncies, sense treva, sense rendir-se... La seva lluita diària amb la malaltia ha quedat recollida en aquest llibre, que es basa en el seu diari personal i que vol ser un reconeixement al seu coratge i a les seves ganes de viure

L'AUTOR: Va néixer l'any 1941 en un dels carrers més foscos i estrets de la Barcelona vella. Va fer feines diverses fins que es va dedicar a ensenyar llengua catalana a les escoles. Ja de gran va estudiar a la universitat, i després va treballar-hi durant més de vint anys com a professor. Ara viu al camp, en una casa molt gran envoltat d'arbres i animals amics. Ha escrit molts contes i moltes novel·les, perquè li agrada, perquè això el fa viure amb més força, perquè li sembla que en alguna cosa ajuda...

Ell mateix explica: "I jo no volia fer una novel·la inventada sobre una noia que es deia Alba, jo volia fer un llibre de la teva vida, perquè volia que el teu exemple concret pogués ajudar les persones que es llegissin el llibre".

Escoltisme per a Nois

(edició en català)
Robert Baden-Powell
Editorial EUMO
Col·lecció textos pedagògics

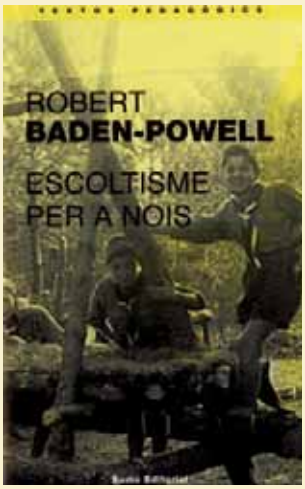

És difícil de trobar en els darrers cent anys una institució educativa tan important com l'escoltisme, present en la majoria de països del món, tot i els avatars socials i polítics i els canvis culturals. Una presència que, en el cas de Catalunya, es troba íntimament lligada a la renovació pedagògica i a la reconstrucció del país durant i malgrat el franquisme.

El 1907 es va organitzar el primer campament escolta i el 1908 va aparèixer la primera edició de Scouting for Boys, de Robert Baden-Powell. La col·lecció «Textos Pedagògics» vol afegir-se a la commemoració del centenari de l'escoltisme amb la inclusió del seu text fundacional traduït per primera vegada al català al costat de les altres grans obres de la pedagogia de tots els temps.

Antoni Tort, professor de la Universitat de Vic, ha escrit un primer pròleg sobre la figura de Baden-Powell i els orígens de l'escoltisme. Per la seva banda, Salomó Marquès, de la Universitat de Girona, en el segon pròleg ens dibuixa la panoràmica de l'escoltisme a Catalunya al llarg del segle XX i fins a avui. El professor Pere Solà és l'autor de les cronologies.

un País de revistes

Exposició 25 anys de l'Associació de Publicacions Periòdiques En Català.

Al Palau Robert, del 15 de juliol al 24 de setembre de 2008.

Passeig de Gràcia 107, Barcelona.

Patrocina: fecsa endesa

Col·labora: EL PUNT · elPeriódico · Catalunya Ràdio · AVUI · 3 · acn · Llegir ens fa +grans

Organitza: 25 anys APPEC · Generalitat de Catalunya

associacionismejovebcn

ES LLOGA

SERVEI DE LLOGUER DE SALES I DE MATERIAL

Monitor de TV, reproductor vídeo, reproductor de dvd, pantalla portàtil, projector de diapositives, projector de transparències, videoprojector, equip de so portàtil, altaveu autoamplificat, megàfon, torre de llums, fresnel, carpa per a exposicions, mostrador desmontable, plafons expositors, màquina per fer xapes, tarima, generador elèctric, cubells...

S'ASSESSORA

SERVEI D'ASSESSORAMENTS GRATUÏTS

Qüestions legals, fiscals i comptables, finançament associatiu (subvencions), activitats internacionals, gestió de la comunicació...

Casal d'associacions juvenils de barcelona

Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona

C. Ausiàs Marc, 60 Tel.: 901 51 52 53

L1 Arc de Triomf L2 Tetuan bicing

Ae: casal@casalbcn.cat

www.casalbcn.cat

gestionat per: CJB Consell de la Joventut de Barcelona

Ajuntament de Barcelona

Joventut

Quan els broquils siguin grans com arbres
deixarem de fer campaments...

Ja tenim 5 anys

Som més grans

CAMPA
MENTS
i més